

SYLABUS

Nazwa przedmiotu/modułu (zgodna z zatwierdzonym programem studiów na kierunku) Hodowla i użytkowanie drobiu – kurs rozszerzony		Liczba punktów ECTS 8	
Nazwa przedmiotu/modułu w j. angielskim Poultry breeding and management – extended course			
Jednostka(i) realizująca(e) przedmiot/moduł (instytut/katedra) Katedra Hodowli Zwierząt i Oceny Surowców			
Kierownik przedmiotu/modułu Prof. UPP dr hab. Sebastian Nowaczewski			
Kierunek studiów Zootechnika	Poziom studia I stopnia	Profil ogólnoakademicki	Semestr VI
W zakresie Hodowla Zwierząt	Specjalizacja magisterska		
RODZAJE ZAJĘĆ I ICH WYMIAR GODZINOWY (zajęcia zorganizowane i praca własna studenta)			
Forma studiów: stacjonarne		Forma studiów:	
- wykłady	60		
- ćwiczenia	48		
- inne (część praktyczna ćwiczeń prowadzona w zakładzie doświadczalnym KZZ w Gorzynie)	12		
- inne z udziałem nauczyciela	8		
- praca własna studenta	72		
Łączna liczba godzin:		200	
CEL PRZEDMIOTU/MODUŁU			
Uzyskanie wiedzy na temat hodowli i chowu oraz wykorzystania drobiu z uwzględnieniem technologii pozyskiwania produktów (np. jaja, mięso, pierze, itd.) oraz podstawy amatorskiego chowu kur ozdobnych.			
METODY DYDAKTYCZNE			
Wykład z prezentacją multimedialną, analiza zdarzeń, studium przypadków, prace pisemne. Przewiduje się także pracę własną studenta, ukierunkowywaną przez prowadzących.			
ZAKŁADANE EFEKTY UCZENIA SIĘ PRZEDMIOTU/MODUŁU			Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	<p>E1 - Student ma podstawową wiedzę z zakresu hodowli drobiu i organizacji produkcji drobiarskiej w kraju i na świecie.</p> <p>E2 – Student posiada szczegółową wiedzę dotyczącą chowu siedmiu gatunków drobiu (kur, indyków, kaczek, gęsi, przepiórek japońskich, bażantów łownych, perlic i strusi afrykańskich).</p> <p>E3 – Absolwent posiada ogólną wiedzę na temat zarządzania stadami rodzicielskimi kur, indyków, kaczek i gęsi.</p> <p>E4 – Student zna i rozumie technologię dotyczącą zarządzania stadami towarowymi drobiu (produkcja jaj spożywczych i mięsa drobiowego).</p> <p>E5 – Absolwent wykazuje znajomość podstawowych zasad organizacji reprodukcji drobiu (rozmnażanie ptaków i prowadzenie lęgów).</p> <p>E6 – Student posiada wiedzę na temat amatorskiego utrzymania kur w warunkach chowu przyzagrodowego.</p>		<p>Z1A_W06</p> <p>Z1A_W07</p> <p>Z1A_W09</p> <p>Z1A_W10</p> <p>Z1A_W12</p> <p>Z1A_W15</p>
Umiejętności	<p>E7 – Absolwent posiada umiejętność wyszukiwania i analizy informacji pochodzących z różnych źródeł, a dotyczących produkcji drobiarskiej prowadzonej systemem intensywnym (jaja spożywcze i brojlery kurze) oraz półintensywnym (drób wodny, chów przydomowy, produkcja ekologiczna).</p> <p>E8 – Student jest w stanie udzielać pewnych porad w tym zakresie. Po pogłębieniu wiedzy jest przygotowany do pracy w różnych działach drobiarstwa (ferma reprodukcyjna, ferma towarowa, zakład wylęgowy).</p>		<p>Z1A_U02</p> <p>Z1A_U03</p> <p>Z1A_U04</p> <p>Z1A_U05</p> <p>Z1A_U06</p> <p>Z1A_U08</p> <p>Z1A_U09</p> <p>Z1A_U10</p> <p>Z1A_U11</p>

Kompetencje społeczne	E9 – Student jest gotów współdziałać w grupie i prowadzić dyskusje wraz z uzasadnieniem swego punktu widzenia na temat produkcji drobiarskiej. E10 – Absolwent jest w stanie ocenić ryzyka płynące z wielkofermowej produkcji drobiarskiej.	Z1A_K01 Z1A_K02
Metody weryfikacji efektów uczenia się Ćwiczenia: - Kolokwia Wykłady - Egzamin		Symbole efektów przedmiotowych E1-E10
Treści programowe wykładów: Znaczenie i kierunki produkcji drobiarskiej w Polsce i na świecie - różnice. Organizacja hodowli i chowu drobiu w Polsce. Systemy chowu i utrzymania drobiu ze szczególnym uwzględnieniem chowu intensywnego, półintensywnego oraz ekstensywnego (przydomowego). Nieśne i mięsne użytkowanie kur z pogłębioną wiedzą na temat wad mięsa kurcząt brojlerów i ich przyczyn. Pochodzenie, hodowla, chów i produkcja indyków, drobiu wodnego (kaczki i gęsi), przepiórek japońskich, perlic, bażantów townych oraz strusi afrykańskich. Poszerzona charakterystyka uzyskiwanych produktów (jaja, mięso, pierze, skóra) od w/w gatunków drobiu z uwzględnieniem czynników na nie wpływających. Organizacja reprodukcji i wylęgu drobiu poszerzona o wiedzę na temat najnowszych metod inkubacji jaj kur mięsnych (wczesne żywienie). Przegląd ras kur ozdobnych oraz warunki ich utrzymania - wymagania środowiskowe (pomieszczenia, woliery), reprodukcja, żywienie i pielęgnacja, ze szczególnym pogłębieniem wiedzy na temat lęgów naturalnych i sztucznych (aparaty wylęgowe). Treści programowe ćwiczeń: Podstawy anatomii i fizjologii ptaków w aspekcie ich użytkowania ze szczególnym zwróceniem uwagi na budowę i funkcjonowanie układu pokarmowego (odcinki, procesy trawienne, problemy zdrowotne i ich przyczyny oraz zwalczanie) Cechy pokrojowe 4 podstawowych gatunków drobiu (kura, indyk, kaczka, gęś). Budowa jaja (wady jaj, czynniki wpływające na ich jakość) z pogłębieniem wiedzy na temat jakości skorupy. Budowa i funkcjonowanie układu rozrodczego samca ze szczególnym zwróceniem uwagi na jakość nasienia i możliwości jego poprawy poprzez odpowiednie żywienie. Budowa i funkcjonowanie układu rozrodczego samic drobiu wraz z procesem tworzenia się jaja. Zapoznanie się z przebiegiem nieśności oraz metodami prowokowanego przepierzania. Technologia produkcji mięsa drobiowego w chowie intensywnym (kura, indyk, kaczka) oraz produkcja „stłuszczonych wątrób”. Prowadzenie (technologia) stad rodzicielskich kur, indyków, kaczek i gęsi. Warunki inkubacji jaj oraz poszerzenie wiedzy na temat ich wpływu na przebieg embriogenezy. Postępowanie z pisklętami po wylęgu (rozpoznawanie płci, szczepienia, znakowanie, itp.). Inne form pracy studenta: Zapoznanie się z pracą na fermie oraz gatunkami drobiu ozdobnego na przykładzie ZDŻŻ w Gorzynie.		
Formy i kryteria zaliczenia przedmiotu/modułu Zaliczenie ćwiczeń: ocena końcowa na podstawie wyników z kolokwium Egzamin - test pisemny z tematyki wykładów.		Procentowy udział w końcowej ocenie Zaliczenie ćw. 30% Egzamin: 70%
WYKAZ LITERATURY		
Literatura podstawowa: <ol style="list-style-type: none"> 1. <i>Hodowla i użytkowanie drobiu</i> - Jankowski J. (red), Wydawnictwo PWRiL, 2012 2. <i>Nowoczesna produkcja kurcząt brojlerów</i> - Mazanowski A. Pro Agricola Sp. z o.o., 2011 3. <i>Żywienie drobiu</i> – Larbier M., Leclercq B. Wydawnictwo Naukowe PWN 1995 4. <i>Sygnaty kur nieśnych</i> – Bestman M., Ruis M., Heijmans J., van Middelkoop K. APRA Sp. z o.o., 2015 5. <i>Sygnaty brojlerów</i> - de Gussem M., van Schie T., Janssens J., Prucha T., APRA Sp. z o.o., 2015 6. <i>Kurnik przydomowy</i> – Wilhelm Bauer. Multico Oficyna Wydawnicza, 2009. 7. <i>Encyklopedia kur ozdobnych</i> - Verhoef Esther, Rijs Aad, Wyd. Bellona. 2006. 8. <i>Kaczki ozdobne</i> - Gorzowski M.J., Jabłoński K.M. Wyd. Agencja Wydawnicza Egros, 2002. 9. <i>Gęsi i łabędzie</i> - Gorzowski M.J., Jabłoński K.M. Wyd. Agencja Wydawnicza Egros, 2014. 10. <i>Struś afrykański</i> – Horbańczuk J.O., Zakład Wydawniczo – Reprograficzny, 2003. Literatura uzupełniająca: <ol style="list-style-type: none"> 1. Czasopisma: <i>Polskie Drobiarstwo, Hodowca Drobiu, Indyk Polski</i> 		

Instrukcja wypełniania sylabusu (karty przedmiotu/modułu)

POZIOM – wpisać: studia I stopnia, studia II stopnia lub jednolite studia magisterskie.

PROFIL – wpisać: ogólnoakademicki lub praktyczny.

RODZAJE ZAJĘĆ I ICH WYMIAR GODZINOWY – wymienić rodzaje zajęć prowadzonych w ramach przedmiotu/modułu i precyzyjnie określić rodzaj grup ćwiczeniowych, np. ćwiczenia konwersatoryjne, demonstracyjne, rachunkowe, komputerowe, terenowe, laboratoryjne, projektowe, warsztatowe lub lektorat, seminarium, seminarium dyplomowe.

W określeniu godzin pracy własnej studenta należy wziąć pod uwagę: przygotowanie do ćwiczeń, kolokwium i egzaminu, udział w konsultacjach, przygotowanie projektu, prezentacji, pracy pisemnej, itp. Łączna liczba godzin (ta sama na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych) powinna odpowiadać przypisanej do przedmiotu/modułu liczbie punktów ECTS (25 – 30 godz. na 1 pkt ECTS).

CEL PRZEDMIOTU/MODUŁU – ogólna informacja o przedmiocie/module, o tym jakim problemom będą poświęcone zajęcia (2 – 3 zdania).

METODY DYDAKTYCZNE – wymienić używane w ramach realizacji przedmiotu/modułu metody dydaktyczne, jak np. wykład z prezentacją multimedialną, analiza tekstu z dyskusją lub analiza zdarzeń (na ćwiczeniach audytoryjnych), wykonanie lub zaprojektowanie doświadczenia (na ćwiczeniach laboratoryjnych), zespołowe opracowanie projektu, gry symulacyjne, studium przypadków, opis eksponatów modelowych, przeprowadzenie dowodu matematycznego, itp. Można także opisać własny, autorski sposób pracy ze studentami.

EFEKTY UCZENIA SIĘ – wymienić zakładane efekty uczenia się, czyli co student po pozytywnym zaliczeniu przedmiotu/modułu powinien wiedzieć i umieć oraz jakie osiąść kompetencje społeczne. Efekty należy sformułować dla całego przedmiotu/modułu, a nie oddzielnie dla każdego rodzaju zajęć i kolejno oznaczyć E1, E2, ..., itd. Każdy efekt powinien być weryfikowalny.

W kolumnie „odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się” należy wpisać odpowiedni symbol efektu z uchwały Senatu, określającej program studiów dla danego kierunku studiów.

METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ – wymienić metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się przez studenta, np. egzamin pisemny lub ustny, sprawdzian, kolokwium, test, przygotowanie eseju, projektu, raportu, referatu, innej pracy pisemnej, wykonanie zadania praktycznego, doświadczenia, itp. Podać symbol efektu przedmiotowego (E1, E2, ...), którego weryfikacji dokonuje się daną metodą.

TREŚCI KSZTAŁCENIA – przedstawić treści programowe, problematykę każdego rodzaju zajęć dydaktycznych wymienionych w polu „RODZAJE ZAJĘĆ...”.

FORMY I KRYTERIA ZALICZENIA PRZEDMIOTU/MODUŁU – Kierownik przedmiotu ustala sposób jego zaliczenia, uwzględniając rodzaje prowadzonych zajęć oraz zakładane efekty kształcenia.

WYKAZ LITERATURY – obowiązkowo należy wymienić łącznie do 10-ciu pozycji aktualnej literatury podstawowej i uzupełniającej.